

Kõik ei ole veel läbi ehk **demokraatlik päästerõngas**

Ühele uudishimulikule härrasmehele on tööst reklaamiagentuuris ja jahilossi majandamisest mõistagi vähe. Sestap on ka Reinaasil vaja õhtuti askeeldada ajalehe Kultuuri KesKus omanikuna, hoolitseda, et Hella Hundi publi töökorraldus ja õllevalik oleks oma ülesannete kõrgusel, vaadata, et Haapsalu Õudusfilmide festival toimiks kui kord ja kohus ning pühapäeviti seista Kõrgõzstani naiste õiguste eest.

Just see viimane, töö OSCE võrdõiguslikkuse kommunikatsiooni eksperdina tundub esmapilgul üsna ulmelise tegutsemisvaldkonnana. “Et habemetega Osamad ei saaks võimule ega ohustaks Euroopat,” võtab Reinaas OSCE mure kujundlikult kokku. “Ja nende Osamade vastu toimib kõige paremini nähtus, mille nimi on demokraatia. Mida rohkem osaleb naisi poliitilises elus ja juhtimises, seda suurema tõenäosusega on tegu demokraatliku riigiga. Härrased tahaksid ehk sõdida, ent daamid panevad käe ette.”

Reinaas räägib, kuidas tema rolliks oli õpetada kohalikke naisorganisatsioone end paremini ühiskonnas kuuldvaks tegema. “Kolm aastat tagasi polnud Kõrgõzstani täiesti demokraatlikult valitud parlamendis ühtki naist. Täna on seelses parlamendis rohkem naisi kui Eesti parlamendis...”

Marek Reinaas on ilmselgelt nakatunud demokraatiapisikust. Mõistagi ei saa ka demokraatlik ajakirjandus niisugusest mõttest puutumata jääda. Sestap pole kuigi üllatav, et Marek Reinaas viis aastat tagasi ajalehe Kultuuri KesKus omanikuks sai.

“Mõtlesin, et ka alternatiivset elukäsitlust otsivatel inimestel võiks olla oma leht. Võiksin öelda, et tegu on maailma sõltumatuima väljaandega: teksti avaldamist lehes ei sega peale lehetegijate isikliku mitte miski. Mina arvan siiralt, et Kultuuri KesKus on Eesti parim kultuuriväljaanne. Justkui Areen, mille vahel on Ekspress...”

Uhke Reinaas ja tema vähemalt sama uhke Kultuuri KesKus. Väidetavalt parim kultuurileht ja konkurentsituks kõige vabam meediaväljaanne Eestis.

ÜKS KEERULINE SÕNA – KODANIKUÜHISKOND

“Olla kodanik, see tähendab õigusi, see tähendab vastutust. Ja igaüks meist saaks ühiskonda paremaks muuta,” võtab Reinaas kokku teesi, millesse ta usub.

Eesti heade valimistavade ekspertgrupi liikmena kurdab ta, et meie kodanikuühiskonna riidekapist pungitavad välja luukerede virnad. Ühiskondlikult aktiivse põlvkonna kasvatamise asemel tegelevad Eesti erakonnad tont teab millega.

...HAMLET. 1 VAATUS, 5 STSEEN (HAMLET ÄRGITAB KA KÕIKI EESTI ÄRKSAAMAI MEHEPOEGI TEGUDELE):

Aeg liigestest on lahti – neetud rist, /et minult nõuab paikapnemist! – /Nüüd tulge, lähme koos.

“Eesti erakonnad elavad justkui eelmises sajandis, nagu mingis arusaamatus mõttekrambis,” pöörab Reinaas. “Nad tahavad saada ideede väljatöötamise või elu juhtimise monopol. See on võimuiha ilma vastutusest. Erakonnad peaksid demokraatlikus ühiskonnas looma ideid ja väärtusi, olema ühiskonna aluseks, ent meil toimuv on niisuguse mõtteviisi täielik vastand. Normaalsed ja aktiivsed inimesed teevad mida iganes, nad mõtleavad välja “Minu Eesti” kampaania või minupoolest õudusfilmide festivali, et ainult mitte nendega ühes lauas istuda. Kui ütleksin võõra inimesena sünnipäevalauas, et töötan poliitikuna, visatakse mind tõenäoliselt välja.”

...HAMLET. 1 VAATUS, 23STSEEN (TAANI JA EESTI ERAKONDADE KAHEPALGELISUS ON PALJASTATUD):

Kus on mu märkmik? Tarvis kirja panna, /et naeratada võib, võib naeratada/ning olla ise lurjus; vähemalt/ ma tean, et nii võib olla Taanimaal.

Reinaas saab päris kurjaks, kui meenutab erakondade vastuseisu kampaaniale “Minu Eesti”: “Selle asemel, et ideed kahe käega toetada, öeldakse, et ei tule sellest niikuinii midagi. Kui erakonna mõte ei küüni kaugemale ideest jagada halge või vaidlusest maamaksu üle, siis on see kas mõttekramp või üldse mõtte puudumine!”